

Tersane İşçilerinin sesi

ROTA

Tersane İşçileri Birliği Derneği Aylık yayın organı Kasım 2009 Sayı: 26 Fiyatı: 1 TL

- İşten atmalar
- Ücret gaspları
- İş cinayetleri

Yolu yok kurtuluşun isyanı seçmedikçe!

ROTA'DAN...

Tersane İşçilerinin sesi ROTA'nın kasım sayısıyla herkese merhaba!

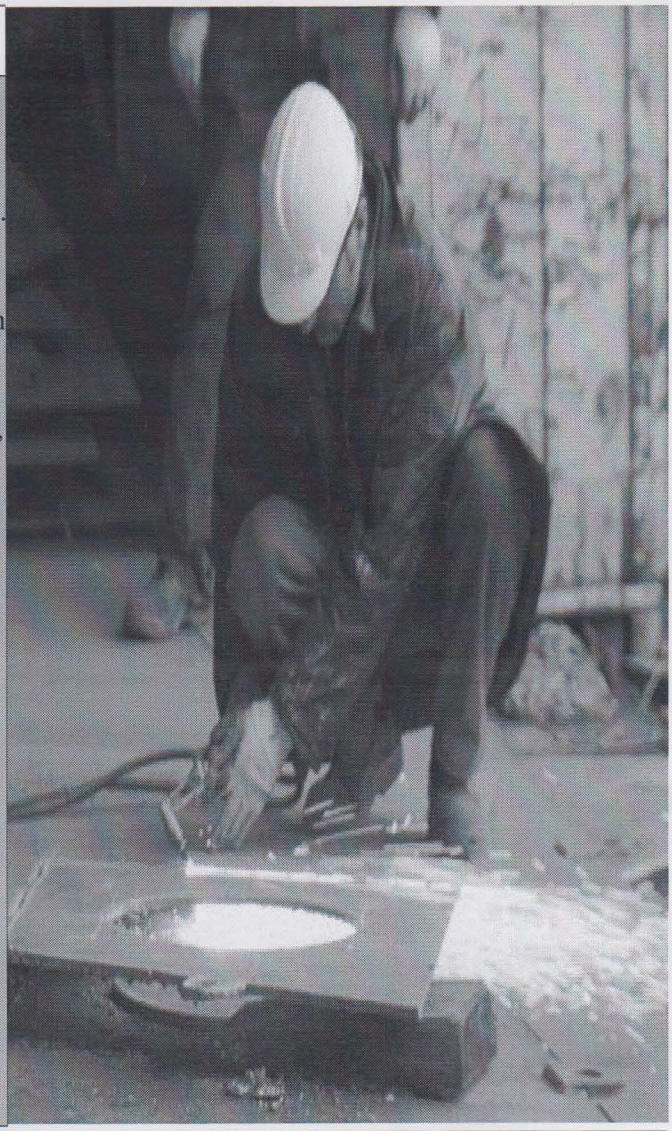
Ekim ayına damgasını vuran olay IMF – Dünya Bankası heyetinin İstanbul'a gelişine duyulan tepkilerdi. 6 – 7 Ekim günü Kongre Vadisi civarında protesto eylemi gerçekleştiren "IMF – DB Karşıtı Birlik" bileşenleri 2 gün boyunca saatlerce polisle çatıştı. 2 gün sonunda yüzlerce kişi gözaltına alınmış, 4 kişi tutuklanmıştı.

IMF – Dünya Bankası gibi kuruluşların Açlığın, sefaletin, yoksulluğun, krizlerin, İşsizliğin sebebi olduğu herkesçe bilinmektedir. Elbetteki çatışmalarla karşılanıp, çatışmalarla gönderileceklerdi.

IMF Programlarının en ağır hissedildiği alan Tersaneler cehennemidir. Buradan doğru, işçiler daha güçlü bir şekilde IMF toplantılarını protesto etmeliydi. Ancak olmadı. Tersane İşçilerinin büyük çoğunluğu susmayı tercih etti. Suskunluğun olduğu yerde de sömürü diz boyu olur. İşte açlık, işte işsizlik, işte ücret gaspları, güvencesizlik ve iş cinayetleri...

Tersane işçileri bu cendereyi kırmalıdır. Ya insanca yaşam koşullarını örgütlenip mücadele ederek kazanacak, ya da kölelik koşullarına çalışmaya devam edecek.

Örgütlenip mücadele etmek, çoluk çocuklarımıza iyi bir gelecek bırakmaktır ki, tersane işçisinin onurla sınavı buradadır. Tersane işçisi hiç şüphesiz onurlu olmayı seçecektir.

- İşten atıldıysan
- Ücretin gasp edildiyse
- İş kazasına maruz kaldıysan
- Kıdem ve İhbar
Tazminatlarına göz dikilmişse
Her türlü hak gaspına karşı

TERSANE İŞÇİLERİ BİRLİĞİ DERNEĞİ'NE BAŞVUR!

ROTA★1

ADRES:

Evliya Çelebi Mahallesi
2. Yasemin sokak
No: 31- 3 İçmeler
TUZLA
TEL: 0 544 971 14 56
E – Mail:
tersane1@gmail.com

Ölümün adil olması için, hayatın da adil olması lazım...

Şöyle bir etrafımıza baksak, Tuzla Tersanelerinde değişen bir şey olmadığını görürüz. Patronlar açısından da bizim açımızdan da... Patronlar her zamanki gibi Krizin yarattığı sarsıntıyı hafifletmek için, tüm yükü biz işçilerin sırtına atıyor. Uzatılan çalışma saatleri, bir hayli düşürülen ve zamanında ödenmeyen ücretler, gasp edilmeye çalışılan ücretler, İşten atmalar, iş cinayetleri...

Bütün bu saydıklarımızı göz önünde bulundursak, sınıf tarihini bilenler, böylesi çalışma şartlarının 18. yüzyılın İngiltere'sinde uygulandığını görürler. Öyleki çalışma koşullarından tutun da, yaşam koşullarına kadar, bütün bir yaşantımızın kölelikten ibaret olduğunu görürüz. Krizle debelenen sermaye biz işçilere görülmemiş bir şekilde sefaleti dayatıyor. Oysa düne kadar sektörün "Parlayan yıldız" olması ile övünüyorlardı. Halen bu gün de övünenler var. Azerbaycanla 200 Milyon dolarlık anlaşma imzalayan SEDEF Tersanesinden tutun da , RMK'ya kadar hepsi, bir bütün olarak Kriz diyerek ağlıyor, devletten teşvik bekliyor, diğer yandan ise anlaşmalar yaptıklarını ballandıra ballandıra basına anlatıyorlar. Sermaye bu, Gözü dönmüş bir oburlukla davranıyor. Çünkü onun doğasında her zaman için kar vardır.

Bilindiği gibi bu yıl zonguldak tersaneleri fazlasıyla gündemdeydi. Nedeni ise işçilerin ödenmeyen ücretleri nedeniyle eyleme geçmeleri. Oysa Ereğli Gemi İnşa Patronu sıklıkla basına demeçler vererek, tersanelerinin ne kadar geliştiğinden dem vuruyor. Krizden en az etkilenen biziz diyor. Oysa bakın Zonguldak tersanelerine bir yandan ücret gaspları, sigortasızlık, diğer yandan önlemsizliğe bağlı iş cinayetleri...

Sermaye bir yandan Tersanelerde işçilere ortaçağ köleliğini yaşatırken, onun devleti de çıkardığı yasalarla hayatı daha çekilmez kılıyor. Sağlık, Eğitim ve insana ait ne varsa paralı hale getiren devlet, doğalgaza, Elektriğe, suya fahiş oranlarda zam yapıyor. Peki biz bütün bunları niye yaşıyoruz?

Çünkü para babaları bulundukları her yerde örgütlü davranıyor. Bulundukları her alanda "patronlar kulübü" nü kurup, biz işçilere karşı birleşiyor ve dizginsiz bir şekilde sömürüyor. Devlet te onların devleti olduğu yerde, biz işçilerin yaslanacağı tek bir yer kaldı. O da kendi öz güçleridir. Üreten bizsek, hayatı yaratan bizsek, insanca yaşam ve çalışma koşullarını elde edebiliriz. Yeter ki örgütlü davranabilelim. Birleşirsek, aşamayacağımız hiçbir engel yoktur. Peki birleşemezsek ne olacak? Tersanelerde ölmeye devam edeceğiz. Ölüm, bizim kaderimizde vardır diyenlere de söyleyecek bir çift sözümüz var. Ne diyor büyük usta Nazım Hikmet "Ölümün adil olabilmesi için hayatın da adil olabilmesi lazım. Oysa bir bakın. Bir tarafta hiç iş yapmadan, biz işçilerin sırtından çaldıklarıyla saraylarda yaşayanlar, yani Burjuvalar, diğer tarafta emeğinden ve alınterinden başka bir şeyi olmayan biz işçiler sizce hayat adil mi? Elbetteki değil. O zaman, yapılacaklar malum, tersane işçisi kendi patronlar kulübü olan GİSBİR'e karşı birleşmeli, diğer işçiler de kendi alanlarında sermayeye karşı birleşmeli ve mücadele etmeli. İşte o zaman koca bir işçi sınıfı ordusu olarak, adil bir hayat için adım atmış olacağız. Asıl adaleti ise bu köhnemiş düzeni yıkıp, yerine sosyalizmi kurmakla elde edeceğiz.

Katil GİSBİR hesap verecek!

Yine DESAN, Yine ölüm!

Tuzla tersanelerinde kapitalizmin kriziyle birlikte, 30 bine yakın işçi işten atılmış, çalışan işçilerin ya ücretleri düşürülmüş ya da ücretler aylardır gasp edilmektedir. Zaten yeterli kaynak aktarılmayan işçi sağlığı ve işçi güvenliği önlemlerine krizle birlikte hiçbir önlem almayan tersane patronları yeni ölümlere davetiye çıkarmıştır.

22 Eylül günü Desan tersanesinde gemi güvertesinden ambara düşen Halil Daş İsimli arkadaşımız ağır yaralı olarak GİSBİR hastanesine kaldırılmıştı. 7 gün yoğun bakımda kalan Halil Daş 29 Eylül'de hayatını kaybetti. Bu yaşanan iş cinayeti bir kez daha göstermiştir ki kara dayalı işleyen kapitalist sistemde Tuzla'da ölümler bitmeyecektir.

Tersane patronları ve yetkililer ölümleri kanıksamamızı bekliyor. Asla! İş cinayetlerini kanıksamayacağız. Alışmayacağız. Nefesimiz katillerin ve onları koruyanların ensesinde olacak. Her türlü şantaj, baskı ve tehditle susturulmaya çalışılan tersane işçisi hesap sormasını çok iyi bilir.

Halil Daş'ın iş cinayetine kurban gitmesinin ardından Derneğimiz 2 Ekim günü Desan Tersanesi önünde basın açıklaması yaptı. "Tersaneler Cehennem İşçiler Köle Kalmayacak" pankartının açıldığı eylemde ayrıca "GİSBİR'i döktüğü kanda boğacağız" "Önlem alınsın ölümler durdurulsun" " İşçilerin Birliği sermayeyi yenecek" yazılı dövizler taşındı. DESAN Tersanesi önünde Dernek Başkanımız Zeynel Nihadioğlu tarafından sözlü bir basın açıklaması yaptı.

Açıklamada *"IMF ve Dünya Bankası şef ve memurlarına trilyonlar harcayanlar, tersanelerde işçi sağlığı için üç kuruş harcamamaktadır. Bundan dolayı ölümler sürüyor. İş cinayetlerinin nedeni cahillik değil, işçi sağlığı ve güvenliğine kaynak aktarılmamasıdır. Bu nedenle Tersane patronları katildir. Bütün bunlara göz yuman Devlette katildir."* Dedi. Açıklama sloganlarla bir çok kez kesildi.

Bu arada DESAN Tersanesi bu gün eylem öncesi işçilere bir bildiri dağıttı. Bildiride *"işçi sağlığına önemli oranda kaynak aktarmamıza rağmen maalesef bir kardeşimizi kaybettik"* ile başlayan ve *"Tehlikeli işlerde amirlerinizi bilgilendirin"* uyarısıyla son bulan bildiride sorumluluk tamamen ölen işçiye atılmıştır. Bu bildirinin dağıtımının da TİB – DER'in eylem yapacağı gün dağıtılması da düşündürücüdür.

Çolakoğlu Metalurji de iş cinayeti

Gebze Dilovası'nda kurulu bulunan Çolakoğlu Metalurji'den bir kez daha iş cinayeti haberi geldi. 29 Ekim günü Çolakoğlunda bakım ve onarım görevlisi olarak çalışan Engin Gündüz isimli teknik servis elemanı iş cinayetine kurban gitti.

Çolakoğlu'nda çalışan işçilerin aktarımına göre yaşanan iş cinayeti şöyle gelişti. *"29 Ekim perşembe günü Çolakoğlu'nda iki bakım ve onarım işçisi çelikhane bölümünde ortaya çıkan bir arızayı çözmek üzere görevlendirildiler. Arızanın yaşandığı kireç taşıyan bant bölümünde bandın üzerine çıkarakarızayı tamir etmeye çalşan Engin Gündüz, bandın birden çalışmasıyla dişlilerin arasında kalarak can verdi. Vücudu parça parça olan işçinin kafası ve organları savcının ve makine teknik servisinin gelip makineyi sökmesiyle bulunabildi."*

Makinenin nasıl çalıştığıya da Gündüz'ün bu makineye bakım yapmak üzere bir eğitimden geçirilip geçirilmediği henüz bilinmiyor.

Çolakoğlu'nda her yıl üç ya da dört işçi patronun aşırı kar hırsına kurban gidiyor. Çolakoğlu'nda çalışan işçiler, bu kaza yaşanırken üretimin bir an bile durmadığını ve işyerinde örgütlü olan Türk Metal Sendikasının iş cinayetine tepki dahi vermediğini belirtiyorlar.

Marmara Tersanesinde Patlama

Kocaeli'nin Körfez ilçesinde faaliyet gösteren Marmara Tersanesi'nde oksijen kaynağı sırasında LPG tüpünün patlaması sonucu 2 işçi yanarak yaralandı.

Patlamada işçiler Nazım Karaman (43) ile Bayram Aslan çeşitli yerlerinden yaralandı. Vücutlarında yanıklar da oluşan yaralılar, 112 Acil Yardım ekiplerince Derince Devlet Hastanesine kaldırıldı. Aslan'ın durumunun ağır olduğu bildirildi.

Patronlar Sarayda, İşçiler Mezarda

Kıbrıs Sosyalist Partisinin konuya ilişkin açıklamasını yayınlıyoruz...

K S P
2002

Önlem alınsın! Ölümler durdurulsun!

Tersanelerdeki ortaçağ çalışma şartları salt Tuzla Tersaneleriyle sınırlı değildir. Tuzla tersaneleri dışında hemen hemen dünyadaki bütün tersanelerden, yaralanma, sakatlanma ve ölüm haberleri gelmektedir. Bu haberlerden biri de dün Kıbrıs'tan geldi.

Mağusa Limanı Tersanesi'nde çalışan 35 yaşındaki Mustafa zorlu isimli işçi elektrik çarpması sonucu yaşamını yitirdi. Yapılan otopsi sonucunda zorlunun ölüm nedeni "elektrik çarpmasına bağlı, iç organ zedelenmesi" olarak açıklandı.

Tersanelerdeki çalışma koşullarının ne kadar vahşi olduğu tüm dünya emekçileri tarafından bilinmektedir. Düşük ücret dayatması, işten atmalar, kayıtdışı çalıştırma ve işçi sağlığı ve güvenliğine kaynak aktarılmaması. Yani işsizlik, açlık ve ölüm...

Tersane kapitalistlerinin gözü doymayan kâr hırsının ürünü olan bu tablo, haliyle her yeni gün bir ya da bir kaç işçiye mezar olmaktadır. Yaşananlar kaza değil cinayettir. Katiller ise günlerini gün eden burjuvalardır. Gemileri can bedelli üretenler, çalışma şartlarını düzeltmek için gemileri yakmayı bileceklerdir...

Tersane İşçileri Birliği Derneği
23 Ekim 2009

Kaza değil, cinayet!

Ülkemizde "iş kazası" adı altında işçi cinayetlerinin sonu gelmiyor! Daha geçtiğimiz aylarda bir işçi, üzerine tabela devrilmesi sonucu yaşamını yitirmişken, geçtiğimiz gün de Mağusa Limanı Tersanesi'nde çalışan bir işçi, Mustafa Zorlu, elektrik çarpması sonucu hayatını kaybetti.

Gereken önlemler alınmadan, çalışma güvenliği sağlanmadan işçilerin tersaneye sokulmasının ölümle sonuçlanacağının örnekleri, her gün Türkiyedeki tersanelerde yaşanıyor. İşçiler, gemilerin filikalarının testi için bile resmen kobay olarak kullanılıyor ve tek kelimeyle cinayet işleniyor.

Peki sıra Kıbrıs'a mı geldi?

Elektrik akımına kapılarak yaşamını yitiren Mustafa Zorlu kardeşimizin hesabını kim ödeyecektir? İş sahasında sırf daha fazla kâr elde etmek için gereken önlemleri almayanlar bunun hesabını vermek zorundadırlar.

Tersane işçileri, işçi kardeşlerinin ölümünü sineye çekmemeli, başka ölümlerin yaşanmaması için harekete geçmeli, sendikalarını harekete geçirmeli, yaşamını yitiren Zorlu'nun geride kalanlarına gereken tedariğin işverence yapılmasını sağlayarak işçilerin birlikte mücadelesini göstermelidir.

İşçi kardeşimiz Mustafa Zorlu'nun ailesine, yakınlarına ve çalışma arkadaşlarına başsağlığı diliyoruz.

Kıbrıs Sosyalist Partisi

Merkez Komitesi (a) Genel Sekreter

Yusuf ALKIM

İşçinin

Patrona yağ çekmekle arkadaşını ezdirmekle bu işler yürümüyor.

2004'ten beri bilfiil tersanelerde Taşçı olarak çalışıyorum. GİSBİR'den kaynak sertifikası aldım. Kriz olduğundan kaynaklı, piyasadaki kaynakçılar taş'a geçti. Montajcılar yardımcılığa geçti. Piyasada işçi sayısında azalma oldu. Yevmiyeler yarı yarıya düştü. 60 TL alan 30 TL'ye düştü. 40 TL alan 20 – 25 TL'ye düştü. Şu anda Yalova'da SEFİNE Tersanesinde tersanenin götürü işini yapan birinin yanında çalışıyorum. Altı yıllık taşçı olmama rağmen 35 TL yevmiye alıyorum. Sabah 05.30' da kalkıyorum. 06.00'da yola çıkıyorum, 08.30'da iş başı yapıyorum. Akşam saat 17.00'de mesaim bitiyor, 18.30'da İçmeler'de oluyorum. Günde toplam 3,5 saatim yolda geçiyor. Ama mecburum çünkü çalışmak zorundayım. Bekar olmama rağmen hayat koşulları beni kötü şartlarda çalışmaya zorluyor.

Tuzla'da çalışırken ayda 15 gün ancak çalışabiliyordum. Yalova'da 20 – 25 yevmiyeye çıkarıyorum. Yalova'da da yevmiyeler aynı. Orada da yevmiyeleri düşürdüler. Yalova'daki çalışma koşulları da aynı. Mesela, yan duvara giriyorsun, fan yok. 4 - 5 tane taşçı birden giriyoruz, 1 dolgucu, bir kaynakçı giriyor bu yan duvara, dumandan boğuluyoruz.

Tersane ortamı çok zor. Ben ayağımı kestim. Elini kesenler, gözüne çapak kaçanlar var. Ayağını kestikten sonra 5 gün yattım, bir yol parası bile vermediler. Hiçbir firma, işçinin tam olarak hakkını vermiyor. Biri sigortadan keser, tulum verir. Birisi tulum vermez, ayakkabı verir. Birisi iş kazası vizitesi vermez, sigorta yatırır. birisi iş kazası geçirirsin viziteyi verir ama yattığın günün parasını vermez. Mutlaka bir şeyin elinden alınıyor. Dört dörtlük hiçbir yer yok.

Bazen yırtık eldivenlerle çalışıyoruz, gözlük verilmiyor. Gözümüze çapak kaçtığı zaman iğne ile kürdan ile kendimiz çıkartıyoruz. Ardından gözümüze göz damlası damlatıyoruz. O da sağlıklı değil. Bir arkadaşımız göz damlasını kullandıktan sonra göz tansiyonu yükseldiği için gözünde görme kaybı yaşadı. Biz bu göz damlasını kendimiz alıyoruz ama sağlıksız olduğunu bile bile almak zorunda kalıyoruz çünkü geceleri ağrıdan uyuyamıyoruz.

80 kişinin çalıştığı Bir firmada çalışıyordum. Ayda dört gün sigortadan kesiyordu. Bu da ayda 320 gün yapar sigorta 15 TL den nerden baksan ayda 5 milyar yılda 60 milyar. İşte işçinin sırtından çaldığı para... Bir de bu tersane ortamında işçi emeğinin bedelini alamıyor. İşçi biliyor sömürüldüğünü, biliyor az paraya çalıştığını. bugün bakarsak bir kaynakçı kırk liraya çalışıyor ama işçi mecbur çalışmaya çünkü evine ekmek zorunda.

Ben bekar bir işçiyim bekar evinde kalıyorum. 4 metre karelik bir odada tek başıma kalıyorum. Her şeyim bu odada yemeğim işmem yatmam hepsi bu odada geçiyor. Akşamdan sabaha kadar bu odadayım. Aylık 150 tl ücret ödüyorum. Mutfağı var banyosu var ama yağmur yağdı su soğuk banyo yapamıyorum. Yağmur yağdığı için tavan akıyor.

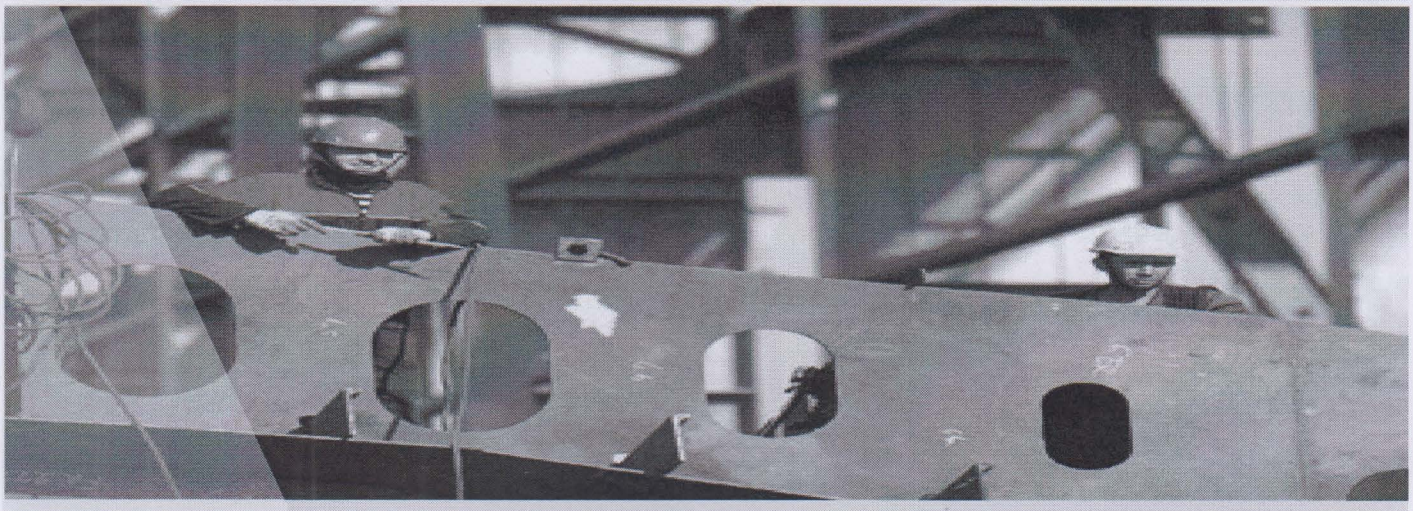
Biz tersane işçileri zor koşullarda çalışıyoruz. Ama tekrar söylüyorum çalışmak zorundayız. Bu koşulları düzeltmek için birlik ve beraberlik içinde olmamız lazım. Ama bir örnek vereyim. Çiçek tersanesi Atlas gemi firmasında çalışırken 60 günde 380 TL para aldım. Biz diğer arkadaşlarla konuştuk ve iş bırakma kararı aldık. Ama hiç kimse iş bırakmadı. Ben tek başıma kaldım ve işi bıraktım. Benim hastam var ki hastam olması hiçbir ayrıcalık gerektirmiyor, buna rağmen ben iş bıraktım ama onlar bırakmadı ve ben işten ayrıldım. Bir ay sonra arkadaşlar iş bırakıp eylem yaptılar ama paralarını alamadılar. Çünkü herşey zamanında yapılmalı. Yani patrona yağ çekmekle arakadaşını ezdirmekle bu işler yürümüyor.

Bir şey daha söylemek istiyorum bu çok önemli. Bir tersanede çalışıyordum zam ayı geldi usta başına bizim zamlar ne oldu diye sordum o da bana maç muhabbeti yapmaya başladı. Usta başının taktiği şuydu sana üç lira zam başkasına iki Lira zam veriyorum ama başkasına söyleme diyor. Ben arkadaşımla yan yana çalışacağım aynı şeyi paylaşacağım ama ben zam alacam ona söylemeyecem bence bu ahlaki bir durum değil. Böyle bir sistem yapmaya çalıştılar ben bu sisteme uymadım işi bıraktım. Hayatım hep böyle iş bırakmakla geçecekse varsın geçsin. En azından bazılarına taviz vermemiş olurum.

Yalova SEFİNE Tersanesinden Hakkı usta

Kaleminden

Çok iş, az işçi, az para...

Ben İzmit Gölcük ALMAR Tersanesinde çalışıyorum. Montaj ustasıyım. Bizim çalıştığımız tersanede 500 kadar işçi var. Ben taşerondayım. Bizim tersanede tamir gemisi yok. Hep sıfır gemi üretiliyor. Biz sadece römorkor üretiyoruz. Gölcükte de tersanelerin durumu hiç iyi değil. Krizden dolayı iş yok. Maaşlar az. Sigortalarımız yatırılıyor ama gerçek ücret üzerinden değil. Ücretler çok düşük. Hemen hemen asgari ücret. Yaptığın işe bak, aldığın ücrete bak. Ağır sanayi burası aldığın 650 TL para. Senin ev kiran var 300 – 400 TL. Neyine yetecek bu para? Kısacası patronlar Çok iş, az İşçi, az para ile kasalarını doldurmaya devam edecekler.

İşler çok Yorucu... Çok sıkı çalışması var. İnsanları fazlasıyla yoran bir çalışma temposu var. Bizim tersanede 08.00'de iş başı yapılır. 18.30'da paydos edilir. Öğle araları dinlenemeden hemen iş başı yapın diyorlar. Olan işçiye oluyor.

Tersanemizde de İşçi sağlığı ve güvenliği sıfır. Dışarıdan iş güvenliği varmış gibi görünüyor, ama sıfır iş güvenliği... Ben kısa bir süre önce burada çalışmaya başladım. Çalışmaya başladığım andan bu güne hiç iş kazasına rastlamadım. Ama yakındır. Öyle bize iş güvenliğine dair ders veriyorlar ama boş. Önlem yok çünkü... Kazalar yakındır. İnsanlar çok çalışmaktan kaza geçirecekler. Bir kere çalışma saatleri çok uzun...

Krizi gerekçe gösterdiler işçi atmaya başladılar. Çok fazla işçi attılar. Benim anlamadığım şu. Bir yandan işçi atıyorlar, bir yandan işçi alımı yapıyorlar. Ne de olsa işçilik çok ucuz.

Ücretlerimiz zamanında ödenmiyor. Gecikmeli olarak veriliyor. Daha önce hiç parasını alamayan arkadaşlarımız olmuş. Şimdi veriliyor, ama bayağı bir gecikmeden sonra. Hak gasplarına uğrayan işçi arkadaşlarımızın hepsinde içten içe tepkiler var ama dışarıya yansıtamıyorlar. İşsiz kalmaktan korkuyorlar. Öğle araları bazen 3- 5 arkadaş bir araya geliyoruz. Diğerlerine soruyoruz, neden sesiniz çıkmıyor? diye. Bizim çoluk çocuğumuz var diyorlar. İşten atılmaktan, işsiz kalmaktan korkuyorlar. Zaten sesini çıkardın mı hemen kapıyı gösteriyorlar. Çıkışını veriyorlar.

Ben Montaj ustası olarak işe girdim ama, Montajcı demek için bin şahit lazım. Her türlü işe koşturuyorlar beni. Taş ta yapıyorum, temizlik te... Tabi diğer arkadaşlarımız da öğle kaynakçı olarak işe giriyor, ama her işe koşturuyor. Yapmadığımız iş yok.

10 işçinin yaptığını bir işçi yapıyor. Gerek duymuyor öbürlerine. Bakıyor 10 işçi şu kadar mesafeyi yapıyor, 1 işçi de aynı mesafeyi yapıyor. Dolayısıyla diğer işçilere gerek kalmıyor. 9'unun işine son veriyor. Bu şartlar altında bizim tersanemizde mutlaka kaza olur.

İşçiler arasında ayrımcılık çok fazla. Ayrımcılık olmasa her şey daha iyi olur. Hakkımızı hukukumuzu hep beraber sorarız. İşçiler ayrımcılıktan dolayı birleşemiyor. 3 gün bütün işçiler iş bıraksa bir çok isteğimiz yerine gelir.

İzmit Gölcük ALMAR Tersanesinden bir Montaj ustası

İşçinin kaleminden

Daha fazla kar uğruna insanların yaşamlarını hiçe sayanlar hesap verecek...

İçimizden biri daha ayrıldı, bu ayrılıklar bir daha geri gelmemesine idi. Daha niceleri de aramızdaydı, bizimleydi. O kocaman devasa gemileri birlikte yapıyorduk. Aynı yerlerde yemek yiyor, aynı yerlerde soluk alıyor, aynı yerler-de çalışıyorduk. Kimilerimiz yüksekten düştü, kimilerimiz tonlarca ağırlığın altında can verdi, kimilerimizi elektrik çarptı, kimilerimiz denizde kum torbası niyetine boğularak, kimilerimiz de patlamalarda yanarak can verdiler. Onlar da bizim gibi yaşamlarında emeğinden başka bir şeyi olmayanlardı. Patronların aşırı kar hırsına, iş cinayetlerinde kurban verdik arkadaşlarımızı.

Bayramın son günü DESAN tersanesine ait küçük havuzda kuru yük gemisinin ambarına düşerek ağır yaralanan HALİL DAŞ adlı işçi arkadaşımız yaşam savaşının yedinci gününde yaşamını yitirdi.

Tersanelerde kuralsızlıklar yine kurallar halinde devam ediyor. Bir işçi kardeşimiz de aramızdan ayrıldı. Her ayrılığın sonunda onun yaşaması gerektiğine ve başkalarının ölmemesi için yaptığımız eylemlerimizi haykırdık. Sağır kulaklara, kör gözlere...

Desan yönetimi iş cinayetiniin protestosunu yapacak olan derneğimizin açıklamasına karşı öğle yemeğe çıktığımızda bir bildiri dağıtmıştı. Yaşanan olumsuzluklara karşı bir kendini temize çıkarma, aklama şirin gösterme girişimiydi bu. Bildirinin alındığına dair imza attırma olayı da tam bir sindirme, işçileri kendi söylediklerine haklı çıkarma işidir. Çalıştığımız gemide iş güvenligi adına kılını kıpırdatmayanlar. Masum rollerine bürünmeye devam ediyorlar. Krizin etkilerini her alanda olduğu gibi işçi güvenliği ve sağlığı konusunda fırsata çevirmekten çekinmemişlerdir.

İş cinayetinin yaşanmasından önce gemide yaşanan sorunları çözecek muhatap bulamazken olay

yaşandıktan sonra, bir bakıyorsun her taraf bir yerleri denetleyen insanlarla dolu. Olay yaşanmış, insan hayatını kaybetmiş, yaşayacak bir dünyası kalmamış, bizimkiler bir şeyleri kurtarmanın derdinde. Sen insanların yaşamını çal ondan sonra tedbirleri aldığından ama yetersiz kaldığından bahset, bunlar inandırıcı şeyler değil.

"Kaza ve kayıpların önlenmesinde sorumluluğun sadece yönetimin, güvenlik ekibinin, iş sağlığı ve güvenliği kurulunun taşıyabilmesi mümkün değildir." Diyor tersane yönetimi. Biz biliyoruz ki bu tersane patronlarının her zaman yaptığı formalitelerden başka bir şey değil. İşçilere kendi sorumluklarını da yüklemeye çalışıyor. Asıl yetkinin sorumluluğun kendilerinde olduğunu ve hiç bir zaman işçilere hiç bir yetkiyi vermeyecekleri gün gibi açık.

Daha fazla kar ugruna insanların yaşamlarını hiçe sayanlar başkalarıymış gibi konuşuyorlar. Ortaya büyük karı en kısa zamanda nasıl ele geçiririm iştahıyla yanıp tutuşan başkaları herhalde.Taşeronluk sistemiyle insanların ücretinden tutun da sigortasına kadar bir çok hakkını yasalara uydurarak çalanlar da başkası sanki.

Bu sorunları yaşayan biz işçilerin tek çözüm yolu da bizden geçmektedir. Yoksa bizde sıranın bize gelmesini bekleyeceğiz. Bir çoğu bekledi ve aramızda yoklar şimdi. Tek çözüm yolu var o da dernegimizde örgütlenmek. Ölümlere karşı ve bütün hak gasplarına karşı mücadeyi yükseltmek.

DESAN Tersanesinden bir işçi

Devamı

İşçinin kaleminden

Hakkımızı yedirmeyelim!

Ben Yıldız Tersanesinde boyacı olarak çalışıyorum. Bu tersaneye yeni girdim. Burada gemiler yapılmıyor, ama en lüks yatlar burada yapılıyor. Yat işi her zaman için Gemi işinden kolaydır. Ama Gemilerde çalışırken yaşadıklarımı burada da yaşıyorum.

Bizde Gemi boyası tehlikelidir. Uzun süre boya içinde kalınmamalı. Üstüne üstlük gaz maskesi kullanmamız gerekiyor. Ama işveren bize sarı maske veriyor. Sarı maske Hiçbir işe yaramıyor. Gün boyu boya ve tiner kokusu içerisinde kafayı buluyorum. Çok uzun sürmez ben de hastalanırım. Üstüne üstlük 3 kuruşa çalışıyorum. Verdikleri 30 TL yevmiye. Hiçbir şeyimize yetmiyor. Üstelik paramızı da zamanında alamıyoruz. Sabırla çalışıyoruz. Çünkü çalışmak zorundayım. Burada çalışıp aynı zamanda aileme de para göndermek istiyorum. Fakat henüz yapamadım. Hayat şartları çok zor. Onların umurunda değil. En iyi hayatı patronlar yaşıyor. Biz sürünüyoruz. Mutlaka bir şeyler yapılabilinir. Ancak burada yalaka çok. Taşeronla bir olup bizi işten atıyorlar. Kimse kimseye güvenmiyor bundan kaybediyoruz.

Ben daha önce başka tersanelerde de çalıştım. Çanakkale'de İÇDAŞ tersanesinde çalıştım. 1 yıl oldu halen ücretimi alamadım. Torlak Tersanesinde de öyle çalıştım ama paramı alamadım. Çalıştırıp çalıştırıp hakkımızı yiyorlar. Hakkımızı yedirmememiz lazım, bir olmamız lazım. Ama insanlar korkuyor. Çünkü patronlar çok tehdit ediyor. Ama istediği kadar tehdit etsin, bizim hakkımızı yedirmememiz gerekiyor.

Yıldız Tersanesinden bir boyacı

Desan Tersanesinden bir işçiyle konuştuk...

Kriz işverenlerde değil ağır olarak biz işçilerde hissedildi!

ROTA: Tersanede son dönemde yaşadığınız sorunlardan bahseder misin?

İşçi: Şu anda tersanede taşeron işçi olmanın dezavantajlarını yaşıyoruz. Kendi kadrosuna sunulan imkanlardan yararlanamıyoruz.

ROTA: Şu anda tersanelerde bir kriz yaşanıyor, bunun size yansımaları nasıl oldu?

İşçi: Kaybedenler her zamanki gibi işçiler oldu. İşçiler ya zam alamadılar ya da işten çıkarılıp işsiz kaldılar. Geride kalanlar ise daha ağır iş ve daha az maaşa tabi tutuldular, çalışmak zorunda kaldılar. Kriz işverenlerde değil ağır olarak biz işçilerde hissedildi.

ROTA: Son dönem burda bir iş cinayeti yaşandı bu olayı nasıl değerlendiriyorsun?

İşçi: Burda işçinin kabahatinden fazla iş güvenliğinin olmaması buna nedendir. Sağlık açısından bakarsak zaten insanların duman ve toza maruz kalmaları buna takiben hiç bir önlemin alınmaması. Bu tür sorunların defalarca dile getirilmesi sonucu işveren tarafından hiç bir önlemin alınmaması işçi hayatının basite alınmasından kaynaklanmıştır.

ROTA: Sence yaşanan bu sorunları biz işçiler nasıl çözmelidir?

İşçi: Bunun için işçiler örgütlenip sosyal ve sağlık açısından birlikte mücadele etmelidir. Bunun için de bireysel değil de topluca yapmak gerekli.

Krizin faturası kapitalistlere!

"Tuzla tersaneler bölgesinde, çalıştığı tersanede gemiden düşerek yaralanan işçi, Halil Daş kaldırıldığı hastanede öldü" haberi 2 Ekim tarihli Radikal' in bir köşesine iliştirilmişti. Öyle ya bir işçi düşüp ölmüştü, o kadar. Bu kadarcık bile yer vermeleri, Tuzla'da iş cinayetlerine karşı yaratılan muhalefetin ve basıncın sonucudur. Bir iş kazası daha yaşanmıştı. Halbuki hala 8 tekstil işçisi kadının İstanbul'da servislerinin içinde ölüme terk edilmesinin öfkesini yaşıyorduk. Davutpaşa, kot taşlama işçileri, Renault Fabrikası'nda 10 ton ağırlığın altında kalarak yaşamını yitiren işçi, Bursa'da patronlarının kasasını fazla mesai sırasında doldururken yanarak ölen tekstil işçisi kadınlar ve niceleri sermayenin kâr hırsının boyutlarını ortaya serıneye yetmektedir. Patronlar için işçiler, ambarlarındaki maldan değersizdirler.

"İşçi sağlığı ve iş güvenliği"ne kaynak ayrılmazken işçiler, alınmayan basit önlemler ve kölece çalışma koşullarından kaynaklı ölüme terkedilmiş oluyorlar. Halil Daş da bu işçilerden yalnızca biri. 26 yıllık ömrü, patronların kâr hırsı sonucunda bitirilmiş oldu. Krizin faturasını işçi ve emekçilere daha fazla işsizlik, ağır çalışma koşulları ve sömürü ile ödetenler, işçilerin kanı ile beslenmeye devam ediyorlar.

Emperyalist-kapitalist sistemin efendileri, "önümüzdeki günlerde daha da derinleşecek olan krizin sonucunda yoksulluğun ve işsizliğin boyutlarının şimdikini ikiye katlayacağı"nı ifade ediyorlar. İşçi sınıfı ve emekçiler, üretim maliyetlerinin düşürülmesi için her türlü yöntemin uygulandığını yaşayarak görüyorlar. Düşük ücretler, uzun çalışma saatleri, sigortasız çalıştırma, esnek çalışma ve son olarak özel istihdam büroları, işsizlik fonunun yağması ile krizi fırsata çevirmeye çalışan sermaye sınıfı, işçi sağlığı ve iş güvenliğine elbette ki kaynak ayırmıyor. Tuzla cehenneminde ve pek çok sanayi havzasında yaşananlar bunun kanıtı. Basit önlemlere dahi kaynak aktarmayarak işçi sağlığı ve güvenliğine dair adım atmayan sistem ve onun tüm kurumları sermaye sınıfının çıkarlarına uygun hareket ediyorlar.

İMF-DB şeflerinin, kapitalizmin geleceğini tartıştığı günlerde, gelen bu ölüm haberi, sermayenin krizden çıkış yolu olarak nasıl bir yol izleyeceğinin bir kanıtı oldu sanki. Azgınca sömürüye ve işçilerin ölü bedenlerine basarak zenginliklerine zenginlik katmaya çalışanlara yanıtı, tüm zenginlikleri var eden işçi sınıfı verecek.

Ankara Sincan F Tipi'nden BDSP'li tutsaklar
5 Ekim '09

Cesur Çuval İşçisi hak gasplarına karşı eylemde!

Kartal Kurfalı'da kurulu bulunan ve yaklaşık 400 işçinin çalıştığı Cesur Ambalaj'da ücret gasplarına ve sosyal haklara karşı 26 Ekim günü işi durdurdu. İş durdurma eylemine karşı patron İşten atma saldırısıyla karşılık verdi. İş bırakma eylemini yönlendirdikleri gerekçesiyle 7 işçinin işine son verildi.

Cesur çuval işçileri bu saldırıya tepki olarak 1 Kasım günü Kartal meydanda bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Kartal Meydanı'nda saat 13.00'te gerçekleşen eylemde **"Cesur Çuval İşçileri"** pankartı açıldı. Eylemde ilk olarak konuşan Cesur Çuval işçisi **Selim Akbaşoğlu**, şunları söyledi:

"Bizler gece-gündüz demeden 3 vardiya ve yoğun mesailerle ürettiğimiz tonlarca malı yurtiçine ve yurtdışına gönderdiğimiz halde haklarımız gaspedilmektedir. Gaspedilen bu haklarımızın verilmemesini Cesur Çuval patronu Mehmet Cesur, krizin etkilerine bağlıyor. Krizi bahane göstererek elimizdeki son kırıntılara da göz dikenler trilyonluk bir iplik makinesini İran'da kurulu bulunan fabrikası için alabiliyorlar."

Derneğimizin de desteklediği eylemde *"İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!'', "Ücret haktır gaspedilemez!'', "Krizin faturası patronlara!'', "Cesur Çuval işçisi yalnız değildir!'', ''Kurtuluş yok tek başına ya hiçbirimiz!''* sloganları atıldı.

Kartal İşçi Kültür Evi Derneği'nin yönlendirmesi İle eylemler gerçekleştiren Cesur Çuval işçilerinin bir sonraki eylemi DİSK Genel Merkezi önünde gerçekleşti. DİSK binası önünde toplanan işçiler "Ücret haktır gasp edilemez! Aynı çuvaldaydık atıldık! / Cesur Çuval İşçileri" imzalı pankart açarak eylemlerini gerçekleştirdiler.

Binanın önüne sloganlar eşliğinde gelen işçiler burada basın açıklamasını okudular.Yaşanan süreci olduğu gibi anlatan işçiler DİSK Tekstil sendikasının ihanetçi tutumu karşısında DİSK yönetimini taraf olmaya, yaşanan ihanetle ilgili kamuoyuna açıklama yapmaya çağırdılar. Cesur Çuval işçileri aynı zamanda hukuksal süreç başlattı.

IMF - DB Zirvesine karşı öfke sokaklardaydı!

Emperyalist haydut IMF ve Dünya Bankası'nın yıllık toplantıları 1- 7 Ekim tarihlerinde İstanbulda yapıldı. Bu iki kuruluşun bütün dünyadaki işçi ve emekçiler tarafından ne anlama geldiği bilinmektedir.

İMF demek, Açlık, yoksulluk, sefalet demektir, IMF demek sağlığın, Eğitimin paralı hale gelmesidir. IMF demek her gün temel tüketim maddelerine yağmur gibi yağan zamlardır. IMF demek özelleştirme, sosyal hakların gaspı, işsizlik, geleceksizlik demektir. IMF demek Kriz demektir. IMF demek Krizin faturasının işçi ve emekçilere kesilmesi demektir. IMF demek Tersanelerde, kot taşlamada, madenlerde iş cinayetlerinin yaygınlaşması demektir.

IMF ve Dünya Bankası Emperyalist kuruluşların iki finans örgütüdür. Bu finans örgütü açlığın ve yoksulluğun mimarıdır. Dünya üzerinde zenginler daha fazla zenginleşip, yoksullar daha fazla yoksullaşıyorsa bunun nedeni IMF ve Dünya Bankasının yıkım programlarıdır. İşte bu nedenledir ki, IMF ve Dünya Bankası toplandığı her yerde eylemlerle karşılanıyor.

Yıllarca IMF programlarıyla yönetilen Türkiyede' de IMF ve Dünya Bankası heyeti elbette protestolarla, sokak çatışmalarıyla karşılanacaktı. İstanbul'da 6 Ekim günü sabahın erken saatlerinde Taksim'den Harbiye'deki kongre vadisine yürümek isteyen "IMF -Dünya Bankası karşıtı Birlik" bileşeni antiemperyalistlere polis gaz bombaları, tazyikli su ve plastik mermilerle saldırdı.

Antiemperyalistler polis saldırısına taş ve sapanlarla karşılık verdiler. Tarlabaşı, Talimhane, Sıraselviler, Gümüşsuyu, Cihangir ve İstiklal caddesi ile Elmadağ'da 3 – 4 saat boyunca polisle çatıştı. Polis saldırısı sonucunda 200'e yakın eylemci göz altına alındı. Sivil faşistlerin saldırısına uğrayan 2 kişi ağır yaralandı. Ayrıca Kalp krizi geçiren Ishak Kavlo isimli kişi polis barikatı kaldırmadığı için hastaneye yetiştirilemedi ve yaşamını yitirdi.

Antiemperyalistler, 7 Ekim günü de IMF – Dünya Bankası zirvesine karşı sokaklara çıktılar. Sabah saat 10.00'da Şişli Pangaltı'da toplanma ve Kongre Vadisine yürüme kararı alan IMF – Dünya Bankası Karşıtı Birlik bileşenlerinin toplanmasına engel olmaya çalışan polis gözaltına almaya başladı. AGOS önünde toplanan 25 kişi polis saldırısı sonucu gözaltına alındı. Bir müddet sonra toplanan yaklaşık 200 kişi Ergenekon caddesi üzerinden Kongre vadisine doğru yürüyüşe geçtiler. Bu yürüyüşe de polis tazyikli su ve gaz bombalarıyla saldırıya geçti. Bir kez daha çatışma başladı.

Bomonti civarında toplanan ve sayısı 400'ü bulan kitle polisle çatıştı. Polisle çatışarak Mecidiyeköy'e ilerleyen kitle Cevahir Oteli önünde yolu trafiğe kapatarak sloganlarla ilerlediler. Şişli Abide – i Hürriyet caddesi üzerinde eylemcilere sözlü tacizde bulunan sivil polis otosu eylemciler tarafından tahrip edildi. Şişli Çağlayan E- 5 yolu da tamamen trafiğe kapatıldı. Eyleme katılma uğraşı içerisinde bulunan 7 kişi Pangaltı'da polis tarafından saldırıya uğrayarak gözaltına alındı. 2 gün boyunca süren çatışmalarda IMF – Dünya Bankası heyetine ve onların yerli işbirlikçilerine o kadar rahat olamayacakları, sokak sokak çatışılarak gösterildi.

İMF Karşıtı eylem ve etkinliklerden...

2 Ekim günü Desan Tersanesi önünde toplanarak "IMF ve Dünya Bankası defol! Yaşasın Bağımsız sosyalist Türkiye – TİB – DER" yazılı ozaliti açarak Tuzla Gemi Tersanesine doğru yürüyüşe geçildi.

Tuzla Gemi tersanesi önüne gelindiğinde burada basın açıklamasını yine Dernek Başkanı Zeynel Nihadioğlu okudu. Açıklamada *"IMF ve Dünya bankası işçi ve emekçiler için yıkım merkezleridir. Bunlara karşı eylemler yaygınlaşmaktadır. Tersane İşçileri olarak bizler de IMF ve Dünya Bankasına karşı sınıf kinimizi haykıracağız."* Denildi. Açıklamanın ardından Derneğe sloganlarla gidildi.

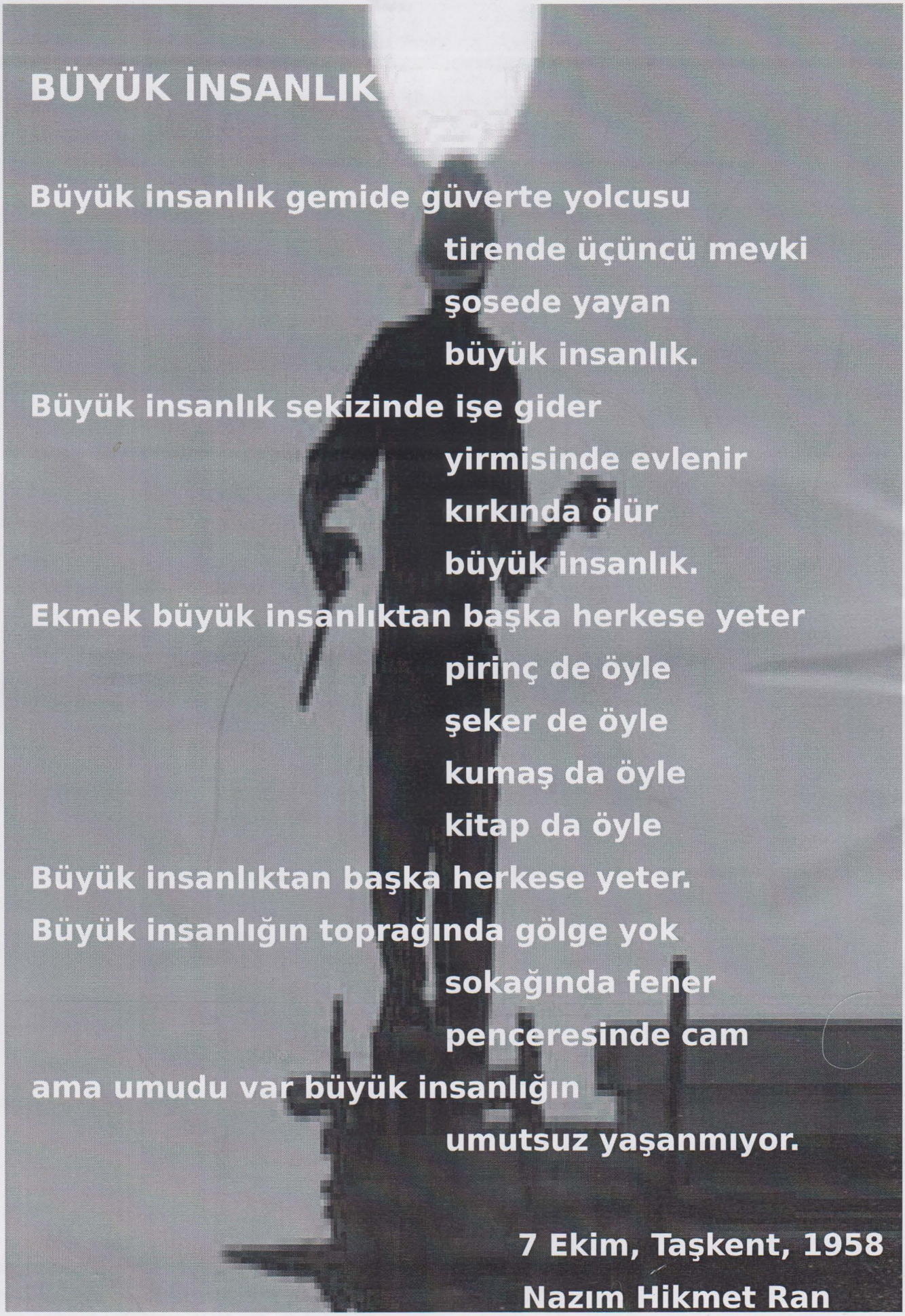
Yürüyüş sırasında birçok noktada işçiler eyleme alkışlarıyla destek verdi. Uzun süren eyleme BDSP, Entes direnişçisi Gülistan Kobatan ve OSİM-DER üyeleri destek verdi.

19 Ekim Kadıköy mitingine katıldık!

Bir süredir başta sağlık örgütleri olmak üzere birçok demokratik kitle örgütü, siyasi parti ve ilerici devrimci kurum tarafından hazırlıkları sürdürülen "Vatandaşın cebinden, sağlıkçının emeğinden tasarruf olmaz" mitingi 18 Ekim 2009 Pazar günü Kadıköy'de gerçekleştirildi. Binlerce emekçinin katıldığı mitingde, sağlık emekçilerinin yaşadıkları sorunların ve taleplerinin dile getirildiği mitingde sağlıkta dönüşüm politikalarına duyulan da öfke sloganlara, pankartlara ve dövizlere yansıdı.

Derneğimiz Mitingteki yerini "İnsanca yaşam ve Çalışma Koşulları istiyoruz" yazılı pankartla aldı. Mitingte yapılan konuşmalarda şunlara değinildi; *"Yoksulluğun ve işsizliğin arttığı çalışma hayatı ve sosyal güvenliğin taşeronlara ve özel kiralık işçi bürolarına, okullarınsa özel okullara ve dershanelere teslim edildiğini"* söylendi.

BÜYÜK İNSANLIK

Büyük insanlık gemide güverte yolcusu
tirende üçüncü mevki
şosede yayan
büyük insanlık.
Büyük insanlık sekizinde işe gider
yirmisinde evlenir
kırkında ölür
büyük insanlık.
Ekmek büyük insanlıktan başka herkese yeter
pirinç de öyle
şeker de öyle
kumaş da öyle
kitap da öyle
Büyük insanlıktan başka herkese yeter.
Büyük insanlığın toprağında gölge yok
sokağında fener
penceresinde cam
ama umudu var büyük insanlığın
umutsuz yaşanmıyor.

7 Ekim, Taşkent, 1958
Nazım Hikmet Ran